Lietas Nr. 11250010715
Lietas arhīva Nr. K19-0122-15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Kuldīgā 2015.gada 18.martā

Kuldīgas rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Liena Jansone
ar tiesas sēžu sekretāri Gunu Bredovsku
piedaloties prokurorei Gunai Lapsai

izskatīja atklātā tiesas sēdē neatliekamības kārtībā saņemto krimināllietu **/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas.**

Izskatot lietu, tiesa

k o n s t a t ē j a

ka /pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot citā telpā šādos apstākļos:

/pers. A/, nedzēstas sodāmības laikā, 2015.gada 13.februārī ap plkst.16.00 aizgāja uz dārza mājiņu /adrese/, kas pieder /pers. B/, kur ar tiešu nodomu izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu, no dārza mājiņas sienas atrāva dēļus un pa izveidoto caurumu sienā iekļuva dārza mājiņā un no turienes nozaga /pers. B/ piederošo mantu:
- 60 metrus dzeloņstiepli rituļī 60,- euro vērtībā;
- 50 metrus metāla stiepli rituļī 15,- euro vērtībā;
- 16 metrus viendzīslas strāvas vadus rituļī 16,- euro vērtībā.

Zādzības rezultātā /pers. B/ tika nodarīts materiālais kaitējums 91,- euro apmērā.

Ar savām darbībām /pers. A/ ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā.

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē savu vainu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas atzina pilnībā, t.i., pilnībā atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus, to juridisko kvalifikāciju un saskaņā ar apsūdzību norādīto cietušajam radīto zaudējumu apmēru. Apsūdzētais nožēloja izdarīto, izteica lūgumu un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, pilnībā apzinādamies pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, ka šajā apsūdzībā spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, kas viņam tiesas izmeklēšanā izskaidrots.

Ņemot vērā apsūdzētā attieksmi pret izvirzīto apsūdzību, cietušā un prokurores iztiesāšanā izteikto viedokli, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās daļas nosacījumiem tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais pilnīgi atzīst sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā. Tiesai, iepazīstoties ar lietas materiāliem, nav šaubu par apsūdzētā vainīgumu viņam izvirzītās apsūdzības apjomā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un apsūdzētais piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā.

Tiesa uzskata, ka /pers. A/ vaina apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas – svešas kustamas mantas slepena nolaupīšana (zādzība), iekļūstot telpā, ar lietas materiāliem ir pierādīta pilnīgi, viņa izdarītais noziedzīgais nodarījums ir kvalificējams pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu /pers. A/ ir sodāms.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums attiecībā uz noziedzīga nodarījuma kvalifikāciju spriedumā netiek norādīts.

No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais /pers. A/ dzimis /datums/, 9 klašu izglītība, neprecējies, bez noteiktas dzīvesvietas (lietas 36.lapa), agrāk sodīts:

1) 2000. gada 9. februārī Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 175. panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu;

2) 2001. gada 7. martā Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 2 mēnešiem;

3) 2001. gada 7.maijā Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 8 mēnešiem;

4) 2003. gada 27. martā Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 180. panta otrās daļas ar piespiedu darbu uz 180 stundām;

5) 2006. gada 27. janvārī Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 20 dienām;

6) 2007. gada 5. novembrī Ventspils tiesā pēc Krimināllikuma 262. panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 2 gadiem;

7) 2012. gada 7. februārī Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu, 2012. gada 5. septembrī Liepājas tiesā pieņemts lēmums izpildīt spriedumu brīvības atņemšana uz 10 mēnešiem, nolēmums stājies spēkā 2012. gada 25. septembri, sods izciests 2013. gada 8. oktobri, sodāmība nav dzēsta (lietas 50.-56.lapa).

Pēdējā gada laika divas reizes administratīvi sodīts par alkoholisko dzērienu lietošanu sabiedriskās vietās (lietas 58.lapa)

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja ka viņa apgādībā nepilngadīgu personu nav. Pēc apsūdzētā teiktā, viņam ir veselības problēmas – ir zaudēta viena kāja, un vēl ir nepieciešams veikt vienu operāciju. Invaliditātes dokumenti vēl neesot nokārtoti, tāpēc pašreiz nesaņem arī invaliditātes pensiju. Bez tam, apsūdzētais norādīja, ka viņam ir veselības problēmas arī ar sirdi, kā rezultātā viņam ir jālieto sirds pilieni. Attiecībā uz savu dzīvesvietu apsūdzētais norādīja, ka viņš dzīvo dārza būdiņā, kas pieder citai personai, un ka šī persona esot likusi apsūdzētajam šo būdiņu atbrīvot. Taču tā kā apsūdzētajam citas dzīvesvietas nav, tad dārza mājiņas īpašnieka prasību izvākties no patvaļīgi aizņemtās dārza mājiņas apsūdzētais neesot izpildījis. Attiecībā par iztikas avotiem apsūdzētais paskaidroja, ka viņš vāc un nodot pudeles un metālu, kurus iegūst no atkritumu konteineriem. Algotu darbu nestrādā.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu, ņem vērā noziedzīgā nodarījumu izdarīšanas apstākļus, motīvus, nodarīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu, apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas klasificējas kā smags noziegums, par kuru paredzēta atbildība brīvības atņemšanas uz laiku līdz pieciem gadiem, īslaicīgas brīvības atņemšanas, piespiedu darbu vai naudas soda veidā, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Izvērtējot radīto kaitējumu, tiesa ņem vērā, ka ar noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu apsūdzētais nodarījis cietušajam mantisku kaitējumu EUR 91 apmērā, kas saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 22.pantā noteikto ir vērtējams kā neliels mantiskais zaudējums, jo nodarījuma izdarīšanas brīdī tas nepārsniedz Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu.

Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1.punkts paredz atbildību mīkstinošu apstākli, ja noziedzīgā nodarījuma izdarītājs pieteicies par vainīgu, vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto. Pēc likuma jēgas šo apstākli par atbildību mīkstinošu var atzīt, ja pastāv visu triju likumā norādīto darbību kopums, bet šajā kriminālprocesā nav konstatēta noziedzīga nodarījuma izdarītāja pieteikšanās par vainīgu. Tomēr apstākli, ka apsūdzētais vaļsirdīgi atzinies izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā un izdarīto nožēlojis, tiesa uzskata par iespējamu atzīt kā atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā paredzēto.

Par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu atzīstams noziedzīgu nodarījumu recidīvs.

Nosakot soda veidu un apmēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa izvērtēja prokurores viedokli par apsūdzētajam piemērojamo sodu -īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem, nepiemērojot papildsodu - mantas konfiskācija. Prokurores viedoklim pretargumentus neizteica apsūdzētais, kurš savu aizstāvību tiesas sēdē īstenoja pats.

Izvērtējot visu minēto un Krimināllikuma 175.panta trešās daļas soda sankcijā paredzētos soda veidus par šo noziedzīgo nodarījumu, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms Krimināllikuma 175.panta trešās daļas soda sankcijā paredzētais sods – īslaicīga brīvības atņemšana.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nav piemērojams piespiedu darbs, jo kā tiesas sēdē paskaidroja apsūdzētais viņam ir veselības problēmas - ir nepieciešama kājas operācija un ir veselības problēmas ar sirdi. Bez tam, tiesa ņem vērā, ka piespiedu darba soda izpildē ir nepieciešama sadarbība ar Valsts probācijas dienestu, kas ir apgrūtināta, ja personai nav dzīvesvietas. Bez tam, tiesa ņem vērā apsūdzētā personību, kas kopumā ir vērtējama negatīvi – apsūdzētais iepriekš ir septiņas reizes sodīts, tostarp, par noziedzīgu nodarījumu pret īpašumu (Krimināllikuma 180. un 175.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu) izdarīšanu. Apsūdzētajam sods par šādu noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu vairākkārt ir noteikts brīvības atņemšanas veidā, taču tas nav atturējis apsūdzēto no atkārtotas šāda veida noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas. Bez tam, tiesa ņem vērā, ka ar 2012.gada 7.februāra Liepājas tiesas spriedumu par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu apsūdzētajam sods ir noteikts ar brīvības atņemšanu uz 10 mēnešiem, sodu nosakot nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 gadu. Taču izvērtējot piemērojamā soda veidu izskatāmajā lietā, tiesa ņem vērā, ka ar Liepājas tiesas spriedumu noteiktā nosacītā notiesāšana ir atcelta, jo /pers. A/ nav sadarbojies ar Valsts probācijas dienestu un nav ieradies uz reģistrāciju. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā apsūdzētajam sods nav nosakāms piespiedu darba veidā ne tikai tāpēc, ka apsūdzētajam ir veselības problēmas, kuru dēļ šāda soda veida izciešana apsūdzētajam varētu būt apgrūtināta vai pat neiespējama, bet arī tāpēc, ka tiesas ieskatā, apsūdzētais nav vērsts uz sadarbību ar soda izpildi uzraugošajām institūcijām, bez kā nav iespējama piespiedu darba soda izpilde.

Krimināllikuma 175.panta trešās daļas soda sankcijā paredzētā naudas soda piemērošanai tiesa nekonstatē Krimināllikuma 41.panta ceturtajā daļā izvirzītos kritērijus apsūdzētā mantiskajam stāvoklim. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka izskatāmajā kriminālprocesā apsūdzētajam naudas sods nav piemērojams.

Savukārt brīvības atņemšanas sodu tiesa novērtē kā pārāk bargu izskatāmā noziedzīgā nodarījuma raksturam, radītajam kaitējumam savstarpējā sakarībā ar apsūdzētā personību.

Nosakot piemērojamā soda - īslaicīga brīvības atņemšana, mēru, tiesa ņem vērā, ka lietā ir konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis, kā arī apsūdzētā kopumā negatīvi vērtējamo personību, uz līdz ar to atzīst, ka īslaicīga brīvības atņemšana nav nosakāma šī soda veida likumā noteiktajā minimālajā apmērā. Vienlaikus, ņemot vērā spriedumā izvērtēto radītā kaitējuma apmēru, ko tiesa ir atzinusi kā nelielu, kā arī apstākli, ka lietā tiek konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis, tiesa atzīst, ka īslaicīga brīvības atņemšana nav nosakāma arī tās maksimālajā apmērā.

Izlemjot jautājumu par Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcijā paredzētā papildsoda – mantas konfiskācijas piemērošanu, tiesa atzīst, ka šis papildsods /pers. A/ nav piemērojams, jo saskaņā ar Krimināllikuma 42.panta trešo daļu, piemērojot šo papildsodu ir konkrēti norādāms, kāda manta ir konfiscējama. Tiesa atzīst, ka krimināllietas materiālos nav ziņu par apsūdzētā mantu, kura būtu pakļaujama konfiskācijai. Šādas ziņas nav iegūtas arī lietas iztiesāšanas laikā un līdz ar to papildsods – mantas konfiskācija nav piemērojams.

Šajā kriminālprocesā tiesai nav izlemjamu jautājumu par procesuālajiem izdevumiem, kaitējuma kompensāciju un rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem.

Pirmstiesas kriminālprocesā apsūdzētajam /pers. A/ ir piemērots drošības līdzeklis – nodošana policijas uzraudzībā, kas ir atceļams pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Pirmstiesas procesā /pers. A/ bija aizturēts 2015.gada 16.ferbruārī (lietas 33.lapa) un atbrīvots no īslaicīgās aizturēšanas vietas 2015.gada 17.februārī (lietas 38.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, šis laiks ir ieskaitāms soda izciešanas termiņā.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 514., 520., 528.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto daļu, soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2015.gada 16.februāra līdz 2015.gada 17.februārim.

Piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzību – pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, atcelt.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt tikai daļā par piemēroto sodu vai sakarā ar pieļautajiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijai, sūdzību vai protestu iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese L.Jansone